

Sofonias 02

1 [συνάχθητε καὶ](#) συνδέθητε, τὸ [ἔθνος](#)

1 Ajuntai-vos e reuni-vos, ó etnia

τὸ ἀπαίδευτον, 2 πρὸ τοῦ [γενέσθαι](#)

a [indisciplinada](#); 2 antes do [gerar](#)

ὕμᾱς [ὥς](#) ἄνθος παραπορευόμενον,

a vós [como flor](#) passageira;

πρὸ τοῦ [ἐπελθεῖν ἐφ’](#) ὑμᾱς [ὀργὴν](#)

antes do chegar sobre vós ira

[Κυρίου](#), πρὸ τοῦ [ἐπελθεῖν ἐφ’](#)

do Senhor, antes do chegar sobre

ὕμᾱς [ἡμέραν θυμοῦ](#) [Κυρίου](#). 3

vós dia do furor do Senhor. 3

[ζητήσατε](#) τὸν [Κύριον](#), [πάντες](#)

Buscai ao Senhor, todos

ταπεινοὶ [γῆς](#) [κρίμα ἐργάζεσθε](#)

mansos da terra, juízo praticai,

[καὶ δικαιοσύνην](#) [ζητήσατε καὶ](#)

e justiça buscai, e

ἀποκρίνασθε αὐτά, [ὥπως](#)

respondei a elas; talvez

σκεπασθῆτε [ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς](#)

sejais abrigados em dia da ira

[Κυρίου](#). 4 διότι Γάζα

do Senhor. 4 Porque Gaza

διηρπασμένη ἔσται, [καὶ](#) Ἀσκάλων

espoliada será, e Asquelon

[εἰς](#) ἀφανισμόν, [καὶ](#) Ἀζωτος

a desolação; e Azoto

[μεσημβρίας](#) ἐκριφήσεται, [καὶ](#)

ao meio dia será expulsa, e

Ἀκκαρὼν ἐκριζωθήσεται. 5 οὐαὶ

Ecron será desarraigada. 5 Ais

οἱ [κατοικοῦντες](#) τὸ σχοίνισμα τῆς
os habitantes a região do

[θαλάσσης](#), [πάροιχοι](#) Κρητῶν
mar, [peregrinos dos cretenses](#)

[λόγος](#) [Κυρίου](#) [ἐφ'](#) ὑμᾶς,
Palavra do Senhor contra vós,

[Χαναὰν](#) [γῆ](#) ἀλλοφύλων, [καὶ](#)
Canaã, terra dos estrangeiros; e

[ἀπολῶ](#) ὑμᾶς [ἐκ](#) κατοικίας. 6 [καὶ](#)
destruirei a vós de habitante. 6 E

ἔσται Κρήτη [νομὴ](#) [ποιμνίων](#) [καὶ](#)
será [Creta](#) prado de pastores, e

μάνδρα [προβάτων](#). 7 [καὶ](#) ἔσται τὸ
curral de ovelhas. 7 E será a

σχοίνισμα τῆς [θαλάσσης](#) τοῖς
região do mar aos

καταλοίποις [οἴκου](#) [Ἰούδα](#) [ἐπ'](#)
remanescentes da Casa de Judá; sobre

αὐτοὺς νεμήσονται [ἐν](#) τοῖς [οἴκοις](#)
a eles apascentarão; nas casas

Ἀσκάλωνος, δείλης [καταλύσουσιν](#)
de Asquelon de tarde farão descer

[ἀπὸ προσώπου](#) [υἱῶν](#) [Ἰούδα](#),
do rebanho [dos filhos de Judá](#);

[ὅτι ἐπέσκειται](#) αὐτοὺς [Κύριος](#) ὁ
que visitará a eles Senhor o

[Θεὸς](#) αὐτῶν, [καὶ ἀποστρέψει](#) τὴν
Deus deles, e fará tornar o

αἰχμαλωσίαν αὐτῶν. 8 [Ἦκουσα](#)
cativeiro deles. 8 Ouvi

ὄνειδισμοὺς [Μωὰβ](#) [καὶ](#)
escárnio de Moabe, e

κονδυλισμοὺς [υἱῶν](#) [Ἀμμών](#),
insultos dos filhos de Amon,

[ἐν](#) οἷς ὠνείδιζον τὸν [λαόν](#) μου [καὶ](#)
com que insultaram ao povo meu, e

[ἐμεγαλύνοντο](#) [ἐπὶ](#) τὰ [ὄρια](#)
se engrandeceram contra os termos

μου. 9 [διὰ](#) τοῦτο [ζῶ](#) ἐγώ, [λέγει](#)
meus. 9 Por isso, vivo eu – diz

[Κύριος](#) τῶν [δυνάμεων](#) ὁ [Θεός](#)
Senhor dos Exércitos, o Deus

[Ἰσραήλ](#), διότι [Μωὰβ](#) [ὥς](#)
de Israel – que Moabe como

[Σόδομα](#) ἔσται [καὶ](#) [υἱοὶ](#) [Ἀμμών](#)
Sodoma será, e filhos de Amon

[ὥς](#) [Γόμορρα](#), [καὶ](#) [Δαμασκὸς](#)
como Gomorra, e [Damasco](#)

ἐκλελειμμένη [ὥς](#) θιμωνία [ἄλωνος](#)
caída como pilha da eira

[καὶ](#) ἠφανισμένη [εἰς](#) τὸν [αἰῶνα](#) [καὶ](#) οἱ
e desolação às eras; e os

κατάλοιποι [λαοῦ](#) μου
remanescentes do povo meu

διαρπῶνται αὐτοὺς [καὶ](#) οἱ
saqueará a eles, e os

κατάλοιποι [ἔθνους](#) μου
remanescentes etnias minhas

[κληρονομήσουσιν](#) αὐτούς. 10 αὕτη
tomarão posse a eles. 10 Isso

αὐτοῖς [ἀντὶ](#) τῆς ὕβρεως αὐτῶν,
a eles em troca do orgulho deles,

διότι ὠνείδισαν [καὶ](#) [ἐμεγαλύνθησαν](#)
que insultaram, e se engrandeceram

ἐπὶ τὸν Κύριον τὸν παντοκράτορα.
contra o Senhor o todo-poderoso.

11 ἐπιφανήσεται Κύριος ἐπ’
11 Manifestado será Senhor sobre

αὐτοὺς καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας
eles, e destruirá todos

τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ
os deuses das etnias da terra; e

προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ
se prostrarão a ele, cada um de

τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν
o lugar dele, todas as ilhas das

ἐθνῶν. 12 καὶ ὑμεῖς, Αἰθίοπες,
etnias. 12 E a vós, ó etíopes,

τραυματαῖαι ρομφαίας μου ἐστε.
feridos espada minha sereis.

13 καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ
13 E estenderá a mão dele

ἐπὶ βορρᾶν καὶ ἀπολεῖ τὸν
contra norte, e destruirá a

Ἀσσύριον καὶ θήσει τὴν Νινευὴ εἰς
Assíria; e porá a Nínive a

ἄφανισμὸν ἄνυδρον ὥς ἔρημον.
desolação, sem água como deserto.

14 καὶ νεμήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς
14 E se espalharão no meio dela

ποίμνια καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς
rebanhos, e todos os animais da

γῆς, καὶ χαμαιλέοντες καί ἐχῖνοι
terra; e camaleão e ouriços

ἐν τοῖς φατνώμασιν αὐτῆς
nas celas dela

κοιτασθήσονται, καὶ θηρία
acasalarão; e bestas

φωνήσῃ ἐν τοῖς διορύγμασιν
farão barulho nas brechas

αὐτῆς καὶ κόρακες ἐν τοῖς πυλῶσιν
dela; e corvos nas soleiras

αὐτῆς, διότι κέδρος τὸ ἀνάστημα
dela, pois cedro a altura

αὐτῆς. 15 αὕτη ἡ πόλις ἡ
dela. 15 Esta a cidade a

φauλίστρια ἡ κατοικοῦσα ἐπ’
desprezível, a que habita sobre

ἐλπίδι, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ
esperança, a que diz em coração

αὐτῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι
dela: Eu sou e não há

μετ’ ἐμὲ ἔτι. πῶς ἐγενήθη εἰς
comigo mais; como se tornou a

ἀφανισμὸν νομὴ θηρίων πᾶς
desolação, pousada de animais! Todo

ὁ διαπορευόμενος δι’ αὐτῆς συριεῖ
o que passar por ela assobiará

καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
e meneará as mãos dele.

